

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv szerkesztő-bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA: Félévre — — 6 korona.
Egész évre 12 korona. Negyedévre 3 korona.

Megjelen minden hó
1-én, 10-én és 20-án

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
Budapest, IV., Egyetem-utca 4. sz.

Téves nyomon.

Írta: Szendrei Gyula.

(Vége.)

Hogy a hulla el volt temetve, kizárta az öngyilkosság esetét, mert ha valaki önmagát lövi agyon, önmagát el nem temetheti.

Mint előbb mondtam a hullán levő tünetek azt mutatták, hogy a halált a testen keresztül futó egyetlen lövedék okozta. Ez származhatott golyós fegyvertől, de eredhetett forgópisztolytól is.

Abból, hogy a lövedék a testen keresztül futott arra következtethettem, hogy a lövés nem nagy távolságból adatott le. Erre következtettem abból is — miként szintén fentebb mondom — hogy a bejárat csatorna alacsonyabban feküdt mint a kijárat. De ezekből arra is következtethettem még, hogy vagy feküdt a hulla midőn a halálhozó lövés érte, vagy a tettes puskából fekvő helyzetből adta le a lövést az álló, vagy menetelő erdő-örre.

E feltevésemet igazolta az a körülmény, hogy a sebhelyek a földtől számítva a test harmadik harmadának alsó részén voltak, s hogy a kijárat csatorna magasabban feküdt mint a bejárat.

Ha a lövés forgópisztolyból adatott le akkor is fentebb előadott eshetőség állhatott fenn, t. i. hogy a tettes vagy feküdt, vagy térdelt, legfeljebb guggolt, mert lehetetlen, hogy a tettes oly kis termetű ember lett volna, hogy a lövést álló helyből, vízszintesen kinyújtott karral leadva, karja csak az erdőör csipője tájáig ért volna.

Bármily fegyverből s bármily helyzetből adatott is le a lövés, az az egy bizonyosnak látszott, hogy orozva történt. A támadásra az áldozat nem volt elkészülve. Mert nem valószínű, hogy ha a támadást csak sejti is, hogy támadójával szembe ne fordult volna, de akkor a lövedéknek elől kellett volna a testbe hatolnia... Hanem ki volt a tettes, az elvetemült gonosztevő? Kinek állhatott utjában az erdőör, hogy sok gyermekes családapa létére oly kegyetlenül lemészárolta? Ennek felderítése a lehetetlenséggel látszott határosnak.

VII.

Meghányva-vetve fentebbi körülményeket — bár a későbbi fejlemények után restelkedve vallom be — magam is kezdettem alárendeltjeim ama feltevésének valószínűségében hinni, hogy családi gyilkosság esete forog fenn. Ez a feltevés annál is elfogadhatóbbnak látszott, mert köztudomás szerint — s ezt már az előző nyomozás során is megállapítottam — a községben orvadászok nem laktak. De ha még laktak volna is, ha valónak vettem a család ama kijelentését, hogy a meggyilkolt eltűnése napján reggel hat órakor távozott hazulról, nem volt valószínű, hogy világos reggel a nyílt mezőn hivatásos orvadászokkal találkozott volna.

Azért mondom, hogy nyílt mezőn, mert a cserhéjat őrző emberek meg azt állították nagy határozottsággal, hogy kérdéses napon náluk az erdőör meg nem fordult, tehát ha ezt összevettem ama körülménnyel, hogy hol volt eltemetve, nagyon hihető volt, hogy az erdőig ki sem ért, hanem oda úgy vitetett ki a hullája.

A családi gyilkosság lehetősége mellett szólt még az a hitelt érdemlő tanuk, így a községelöljáróság, a falu lelkésze s más szavahihető egyének előadásával megállapított tény is, hogy meggyilkoltnak haragosa, ellensége senki sem volt. Mindössze annyit hallottam valakitől, hogy eltűnése előtt néhány héttel az Ujmajor béresgazdájával volt valami kisebbszerű nézeteltérése, csekély méretű vitája. A majorgazdát és hozzátartozóit kikérdezés alá vettem, nála házkutatást tartottam, de eredményre egyik sem vezetett.

Ujból kikérdeztem a család tagjait. Ismételten házkutatást tartottam náluk. Eredmény nélkül. A kikérdezés folyamán, gyanum egyik fő kutforrását, t. i. hogy az eltűnést, miért csak negyednap jelentette be, azzal indokolta meg az özvegy, hogy előfordult olyan eset máskor is, hogy férje 1—2 napig távol volt, de soha sem történt semmi baja. Ezzel már ekkor nem elégedtem meg, miért is az állítólagos vőlegény felkutatása céljából Pestre is járort küldöttem, de azzal, hogy

Hegedűt, harmonikát, tárogatót,

MAGYARORSZÁG LEGNAGYOBB HANGSZERGYÁRA



STOWASSER J.

és a többi hangszereket általánosan elismert legjobb gyártm. szállít.
cs. és kir. udvari és hadsereg szállító, a Rákóczi-Tárogató feltalálója, Budapest, II., Lánchíd-utca 5. — Gyára: Öntőház utca 3. — Régi hangszerek javítása, vétele és becserélése. — Árjegyzék minden hangszerről külön küldetik.



kérdéses napon szolgálatban állott, hitelt érdemlő alibit igazolt.

Tettesnek pedig valahol csak kell lenni, s ha a föld alul is, de előkeritem, határoztam el. Nézzük tehát, mondtam magamban, ha a családban nem sikerül felderíteni a tettest azokat, kikkel szolgálatban érintkezett, társait, alárendeltjeit. Nincs-e azok között olyan, kit megkárosított, vagy olyan, a ki állására pályázott volna. Sorba vettem azokat, kik irtás, fuvarozás vagy az erdön előforduló egyéb munkákat szoktak végezni. Nem találtam közöttük egyet sem, a ki előnytelenül nyilatkozott volna róla, vagy a kinek valami differenciája lett volna vele. Ugyanigy jártam az erdőőrök s egyéb alkalmazottak kikérdezésével is. Valamennyien a legnagyobb elismerés, dicséret és gyászos elhunytá felletti mély megilletődés hangján beszéltek felőle.

Közvetlen, állandó, ugyszólván napi érintkezésben két emberrel volt, kik mintegy alája voltak rendelve. Ez két vadőr volt. Az egyik már szintén régebbi szolga, a másik azonban eltűnése előtt alig 3—4 héttel lépett az uradalom szolgálatába.

Ez utóbbi Fekete Gábor a nagyalföld hajdusági részéből ideszakadt hadi rokkant volt, kit a gróf rokkantságára tekintettel alkalmazott 1916 május havában, hogy így kárpótolja a haza védelmében könyökön felül elveszített jobbkarjáért.

A vadőröknek szolgálati feladatukat képezte az, hogy alkonyat táján kimenjenek az erdőszélére s ott portyázva a felett örködjének, hogy a nemesvadak, a szarvasok, őzek meg a vaddisznók a vetésekre ki ne jöhessenek, azokban kárt ne tehessenek s hogy idegen vadászterületre át ne válthassanak.

Fegyverviselésre ezeknek az embereknek engedélyük nem volt. Felszerelésük egy-egy kürt volt, melyet szükség esetén meg-meg fújtak.

Az erdőőri állásra közülök egyik sem pályázhatott, mert erdőőri szakvizsgája egyiknek sem volt. Ezenkívül Fekete oly testi hibában is szenvedett, hogy az állás betöltésére már e miatt is alkalmatlan lett volna és így arra nem is gondolhatott.

A mint szolgálatuk körvonalozásával láttuk, reggelenként, s így kérdéses reggelen is Czvizekkel közülök bármelyik is alig találkozott, s ha még találkozott is alig löheti vala le, mert nem volt fegyverviselésre engedélyük, s ki tételezte volna fel, hogy a tilalmat áthágják. Mindezeknek ellenére valami belső ösztön azt sugta, hogy ha a tettes a községben van, úgy azt közöttük, főként Fekete személyében kell keresnem.

Abból indultam ugyanis ki, hogy miért nem görbült meg eleddig az erdőőrök a hajaszála sem, s miért

kellett Fekete Gábor szolgálatba lépésétől számítva rövid háromhét leforgása alatt más kezétől kimulnia.

A világháború hőiséhez méltó tapintattal akartam azonban eljárni, miért is a községi jegyzővel — mintha megjelenése a nyomozástól független volna — a községházára idéztettem. Egy időben azonban Pandur Ferencz alörmesternek meghagytam, hogy mihelyt idézett a községházán megjelenik, két községi esküdtet vegyen maga mellé, menjen lakására, s tartson a legapróbb részletekig menő házkutatást.

Alig félóra elteltével a vadőr megérkezett, ugyanakkor a járőr utnak indult.

VIII.

Előzetes megállapodás szerint a jegyző állt vele szóba. Családi és egyéb viszonyai iránt érdeklődött. Oldalt ülven jegyezgettem. Úgy tettem mintha a hallottak nem érdekelnének. Közben azonban megfigyeltem minden mozdulatát, még arcjátékát is.

162—165 cm. magas, középerős testalkatu, 26—28 körüli, tehát fiatal ember. Sötétbarna haju s ugyanilyen színű fel-fele kunkorodó bajuszt viselt. Vontatottan, megfontolva beszélt, s beszéd közben rám rám pillantott. Ha rávettem tekintetemet, szemét lekapta rólam s vagy a padlót, vagy a menyezetet nézte.

Midőn a jegyző elvégezte vele színleges hivatalos dolgát s azt mondta neki, elmehet, arcán az öröm sugara villant keresztül. Elkészönt, s fürge léptekkel az ajtó felé sietett. Odaszóltam, hogy jöjjön csak vissza én is szeretnék tőle valamit kérdezni. Mintha kissé meg-ingott, s arcza egy árnyalattal halaványabb lett volna. Nekem legalább úgy tűnt fel.

Megkérdeztem, hogy ismerte-e az elhunyt erdőőrt. A legnagyobb készséggel s az előbbi vontatott előadásához mérten szinte bőbeszédűen, hadarva válaszolta, hogy ismerte, becsülte, meg szerette is, mert hozzá és családjához jó volt.

Arra a kérdésemre azonban, hogy miként van az, hogy ezek ellenére még sem láttam a hulla felfedezése helyén összezsúrdult tömegben, azt mondotta, hogy szolgálatba kellett mennie, s így a megjelenésben ezáltal akadályozva volt.

Megjegyeztem erre, hogy a tömeget ott délután két óra körül láttam, neki pedig őrhelyére csak estszürkületkor kell kiállnia. Nagyot nyelt, tétován körülnézett, látszott, hogy a válaszon gondolkodik. Nem várhattam azonban be a választ, mert a kisbíró fülembe sugta, hogy a szobából menjek ki.

Mikor bejöttem az előbb feltett kérdésre újabb kérdés bevárása nélkül válaszolni akart, de én — az időközben nyert értesülés alapján — azzal a kérdéssel

Csúz, Rheuma, Köszvény

amely sok ezer halálat és orvosi vélemény szerint biztos hatású háziszser. —

Egyedüli készítő: Szenthe Lajos Patrona Hungariae

esetén próbálja meg a világhírű erősített **CAPCINE (Paprika)** kenőcsöt

Eredeti tégely ára háboru idejére 3.30 kor.

gyógyszertára, Budapest, Damjanich-utca 2. szám.



Királyunk a tizenegyedik Isonzo-csatában. — Károly király a Fajthi Hribből nézi a harc folytatását.

fordultam hozzá, vajjon hüseledeket szokott-e enni. Ez a kérdés szemmel láthatólag meglepte, zavarba hozta. Pillanatnyi meglepődés után azonban azt válaszolta, hogy a míg a téli sertésölésből volt egy kis sertés füstölt, evett néha-néha, de hogy az elfogyott azóta bizony nem.

Hát néha egy kis nyul vagy őz pecsenyét nem evett? kérdeztem.

Már el is felejtettem milyen az ize válaszolta, oly régen volt benne részem.

Hát a mióta az uradalomnál van? folytatam tovább.

Még a bőrét sem láttam, adja le a választ.

Erre kinyitottam az ajtót s kiszóltam Pandur Ferencz alőrmesternek. Járőrtársával és a két esküdttel belépett, s jelentette, hogy Fekete Gábor vadőr lakásán megtartott házkutatás alkalmával egy süldő nyul és egy őzborju bőrt találtak. A községi esküdtek a két bőrt az asztalra tették.

Hát ezek mik? kérdezem Feketétől.

Rátékitett a két bőrre, nekivörösödött, összeránczolta homlokát, s szemében fellobbant a dacz lángja s mintegy kiabálva válaszolta:

Láthatja a járásőrmester úr, ha van szeme. Gyilkos azért nem vagyok! Ezeket az állatokat dróttal fogtam; az erdőőrt meg úgy lötték agyon. Nekem puskám nincs, nem is volt, tehát agyon sem lőhettem.

Meg vagy már tettes — gondoltam magamban — mert honnan tudod, hogy az erdőőrt agyonlőtték, holott a halál okáról tulajdonképen csak a hatósági közegeknek volt tudomása. De azért ezzel nem akartam neki előállni, s azt mondtam: Lassan, csak lassan! Nem mondtotta itt senki azt, hogy ön gyilkosságot követett el, hanem látom, hogy haragszik azért, mert molesztálom, tehát ma az én rendelkezésemre nem fogja szolgáltatát megkezdeni. Ne féljen, kegyelmes gazdája nem fog e mulasztásáért megharagudni. Majd én kimentem előtte. Meghagytam erre Pandur alőrmesternek, hogy járőrtársával kísérje a községi fogdába, magam pedig azon gondolkodtam, hogy a cselekmény elkövetésénél használt fegyvert hogyan kerítsem elő.

A mint a jegyző és Fekete között lefolytatott beszélgetés folyamán megállapítottam, nevezetnek valamelyes érintkezése mással nem igen volt, csak a grófi uradalom Csákváron lakó egyik igás-kocsisával.

Hegedüs György 2. o. őrmestert, ki Csákváron mint őrsparancsnok már huzamosabb ideje működött s így kellő és személyi ismerettel rendelkezett, elküldöttem, hogy keresse fel a kocsist, s igyekezzék megállapítani, hogy nem tud-e arról, hogy Feketének akár puskája, akár forgópisztolya volna.

Másnap délelőtt tíz óra körül nevezett őrmester

azzal a jelentéssel tért vissza, hogy a vadőrnek sem puskája, sem forgópisztolya nem volt, ellenben épen az a kocsis, kit megkérdezett, bementotta, hogy a vadőr mintegy 5—6 hét előtt kért tőle kölcsön egy hatlövetű forgópisztolyt három darab tölténnyel, de azt és két darab töltényt alig egy hét leteltével visszaadta. A pisztolyt Hegedüs György őrmester magával hozta.

A kölcsönzés és visszaszolgáltatás, valamint az erdőőr eltűnésének időpontját összehasonlítván, arra a következtetésre jutottam, hogy a gyilkosság, vagy emberölés a forgópisztollyal elkövethető volt, sőt abból, hogy a hullán az orvosok állítása szerint egy lövedék futott keresztül, s a kölcsönzött töltényekből is csak egy hiányzott meggyőződéssé érlelődött bennem, hogy a forgópisztoly képezi a döntő bűnjelt.

Ennek tudatában gyanusítottat a fogdából elővezettettem.

Hát Fekete — mondtam neki — tegnap ön azt mondtotta, hogy nem gyilkos, mert nem volt fegyvere. Fenn tartja-e még ma is eme kijelentését?

Fenn én — válaszolta — mig nekem járásőrmester úr a fegyvert fel nem mutatja.

Ha csak ez kell, ime itt van, mondtam, s elővettem az asztalfiókjából a — már előbb odarejtett — forgópisztolyt.

Megtántorodott, térdei remegni kezdtek, szemeit a forgópisztolyra meresztette.

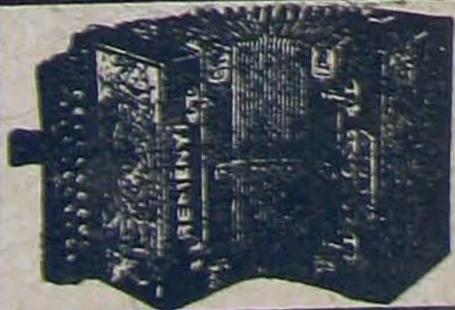
Halljuk csak — mondtam — hogy oltotta ki annak a szerencsétlen embernek az életét, kit mindenki, ki ismerte szeretett és becsült. Mondja el mi indította bűnös cselekménye elkövetésére minek következtében a gyámoltalan kiskorúak kenyérkereső nélkül maradtak.

Nehéz sóhaj szakadt fel melléből...

IX.

És még sem vagyok gyilkos! De ha az volnék is, nem tehetek róla. Nem, mert azt sem tudom hogyan történt. Akkor is, mint rendesen virradatkor indultam hazafelé. De nem a faluba vezető dülő-uton, hanem a rozs és zabvetés között huzódó barázdában. Nem azért, mintha rövidebb idő alatt értem volna haza, hanem mert oda állandóan néhány drothurkot vettem ki.

Hogy miért? Azért mert mig én a harctéren voltam, beteges feleségem és szegény elaggott apám csak a csekély hadisegélyből éltek, de felélték mindenüket úgy, hogy mire én az uradalomhoz kerültem, úgyszólván egy fejkendőbe csomagolva elhoztuk az összes ingóságainkat. Igaz, hogy volt tisztességes kommcenzióm, de bizony abból húsrá nem tellett. Azt pedig a harctéren és a kórházban annyira megszoktam, hogy nélkülözni képtelen voltam. Tegnap ugyan azt mondtam, hogy a



HEGEDÜ

remek felszereléssel
10—12—15—20 korona

a legjobb minőségben az egész országban elismert elsőrangú magyar hangszertelepen
Reményi Mihály-nál szereshető be Budapeston, Király-utca 58. sz.

Minden hangszerről külön árjegyzék kérésre.

HARMONIKA

10—12—15—20 korona
Haomabb 2 soros 30—40—50 kor.

GRAMOPHON

40—50—60—70 korona
legfin. azadl. dramszerkezettel





Királyunk a tizenegyedik Isonzo-csatában. — A király a sebesültek közt.

télen sertést is öltem. Most megmondom, hogy szegénységemből arra sem telt.

A barázdában lehuzódva bandukoltam lesve, hogy minő eredményt hozott a reggel. Midőn arra a helyre értem, hol később Czvizek erdőör hullája feküdt, az ott kivetett törben egy nyulat találtam. Leguggoltam, hátal a község felé, s hozzáfogtam a nyul bőrének a lefejtéséhez. Így szoktam ezt a legutóbbi időben. A bört és beleket a mezőn elástam, hogy esetleg árulóim ne legyenek. Mégis azok árultak el. Nem baj, talán Isten akarta így... Nehezen ment a munka, mert csonka kezemnek hasznát nem vehettem.

Munkaközben tarisznyám ölemben lógott. Ebben volt a forgópisztoly.

Hogy ez hogy került birtokomba kérdi járásőrmester úr? Megmondom. Ennek is a háború az oka. Soha életemben nem ijedtem meg a magam árnyékától. Ezt megmutattam a háború folyamán nem egyszer a legvéresebb ütközetekben is, de most, s ezt — mivel úgy is minden mindegy — be merem vallani, ha egyedül vagyok, még a falevél zörgéstől is félek. Félek különösen éjnek idején. Mert nemcsak a karomat vesztettem el az utolsó ütközetben, hanem idegsokkot is kaptam. Bátorság okából kértem kölcsön a forgópisztolyt. Bár ne tettem volna!

A mint ott vesződtem a nyullal, mintha a föld alól termett volna elő, elélem állt az erdőör.

— Mit csinálsz te gazember! kiáltott rám.

Összefutott szemem előtt a világ. Keresztül cikázott agyamon testi fogyatkozásom, minélfogva nehezebb foglalkozásra, s így elaggott apám, feleségem, s születendő gyermekem eltartására képtelen vagyok. Képzeletemben már láttam magamat az uradalom szolgálatából kitaszítva, de elszakadva messze szülőföldemtől, gyermekkori játszótársaimtól, barátaimtól, rokonaimtól, mint útszéli koldus tengetve nyomorult életemet. Nem volt az öntudatos cselekmény, hanem a háború erkölcsrendítő fürgetegében elsajátított önfentartási ösztön megnyilatkozása, midőn önkénytelenül vadásztarisznyámba nyultam s balkézzel a fegyvert előrántva célzás nélkül az erdőörre sütöttem. Jajszó nélkül hanyatt vágódott, s a földön fetrengve utánozhatatlan nyöszörgésbe fogott. Benn volt abban a halál félelem, benn a szemrehányás, a családért való aggodás és testi kin feljajdulása. Felugrottam s a helyszínéről elmenekültem. Lélekszakadva futottam. Talán Kain futhatott oly kétségbeesetten midőn Ábelt megölte, miként én menekültem.

Haza érvén lefeküdtem. Úgy tettem, mintha aludtam volna, pedig csak szememet hunytam le. Lehunyt szem-

mel is azonban mindig az erdőört láttam, s borzalmas nyöszörgése úgy hangzott fülemben, mintha vaczkomon mellettem feküdne, s haláltusáját ott szenvedné végig.

Hiába áltattam magamat, hogy löttem, szúrtam, vágtam agyon szerbet, orosz, olaszt, s hallottam a csaták fergetegének elulése után nemcsak ellenségeim, hanem bajtársaim, barátaim, rokonaim halálhörgését is, lelkiismeretemet megnyugtatóm nem sikerült.

Többször azon a ponton voltam, hogy felugrom s a legközelebbi csendőrörsre futok, hogy bűnömet bevalljam, mindig megjelent azonban lelki szemeim előtt családom. Mi lesz velök?

Déltájban oly lázas állapot fogott el, hogy a nélkül, hogy csak egy harapás táplálékot is vettem volna magamhoz, tarisznyámat nyakamba akasztottam, hogy szolgálatba induljak, s csak feleségemnek abbéli kérdészködésére, hogy hova sietek — főként pedig, hogy magamat előtte el ne áruljam — tettem le szándékomról.

Megjött végre az estszürkület. Elindultam. Egyszer egyszer talán futottam is, máskor meg mintha lábaimra ólom nehezekek lettek volna függesztve, oly nehezen vonszoltam testemet, a szerint, a mint bensőmben az indulatok viharozottak. Szerettem volna áldozatomat látni is, megborzadtam is a rám váró látványtól. Oda értem. Ott feküdt, a hol elesett, de élet már nem volt benne. Kőkeményre volt merevedve. Nyitva levő szemeit oly fájdalmas szemrehányással szegezte rám, hogy soha el nem felejttem. Ott hagytam, de midőn az éjsötétje teljesen beállt, visszatértem. A hullától mintegy 15 lépés távolságban a rozs között a nálam levő bottal s ép kezemnek öt ujjával gödröt ástam. Lement a köröm ujjaimról a kavicsos talaj kaparása közben, de éjjelre készen lettem. Azután a hullát talpra állítva — bár borzadálylyal — hátamra vettem, s megindultam. Épen akkor kezdett egy bagoly valahol az erdőszeleén huhogni...

Nehéz volt a hulla, alig birtam el. Nehéz de nem testemnek, hanem lelkemnek. Azóta is érzem a súlyát!

A mint a cselekménye előadásában idáig ért a tettes — folytatta Nagy Vendel járásőrmester — kiegyenesedett, s csaknem egy fejjel magasabbnak látszott. Szemeiben az őszinte megbánás könnye csillant meg de határozott hangon folytatta:

Letettem a terhet, ítélkezhetnek felettem földi bírám! Ha felakasztanak is, most már bátran nézek a halál szemébe.



ÖW SÁNDOR

órák és ékszerész, Budapest, VIII. ker.,
József-körút 81. szám. — Saját házában.

Ő cs. és kir. Fensége József főherceg kam. száll.

Alap. 1892. Telefon 62—68.

A m. kir. államvasutak, a m. kir. posta és távirde, ugyancsak a m. kir. testőrségnek szerződéses óraszállítója. Dús raktár a legdivatosabb briliáns és arany ékszerekben, ezüst alkalmi ajándékokban, ugyancsak minden nemű kitűnően járó pontosan szabályozott zseb-, fall-, álló- és utazó-órákban. Saját nagyszabású műhelyében ékszerátalakítások és órajavítások jutányosan eszközöltnak. A csendőrségnek kivételesen részletes és kedvezmény is nyújtatik. Rendkívül jutányos árak! Dús választék! Pontos kiszolgálás! Árjegyzék ingyen és bérmentve. Óráknál írásbeli jótállás.





Megőszülés egy nap alatt.

Alig van ember, ki ne hallott, vagy ne olvasott volna oly emberekről, mikor valaki valamely borzasztó esemény hatása alatt igen rövid idő alatt megőszült, bár egészsége épen maradt. A legrégibb időkről is maradt fenn ily események híre, melyeket a történelem is feljegyzett. Így többek között Lajos bajor herceg, ki «szigorú» melléknevet kapott, egykor feleségének állítólagos kedvesét saját kezével megölte; csakhamar meggyőződven annak ártatlanságáról, lelkiismerete furdalásának hatása alatt egyetlen éjszaka teljesen megőszült. Morus Tamás, VIII. Henrik angol király híres kancellárja s a szerencsétlen Mária-Antoinette szintén hirtelen őszültek meg, midőn halálítéletükről értesültek. Legismertebb egy fiatal svájci ember esete, ki egy rendkívül meredek sziklafal oldalán levő sasfészek kirablására ment. Mikor a madárfiókokat kiszedte, az anyamadarak megtámadták s ő nála levő kardjával védekezve, egyszerre észrevette, hogy vagdalkozás közben csaknem átmetszette a kötelet, melyen társai tartottak. Szerencsére megmenekült, de mikorra felhúzták, teljesen ősz ember lett. Annyira elterjedt ez a hit, hogy még állatokról is beszéltek hasonló eseteket; így egy fekete kakas állítólag fehérre lett, mikor az istállóban, hol bezárva tartották, tűz ütött ki.

Régebben mindenki természetesen tartotta a hirtelen való megőszülést, mint a rögtöni és nagy lelki izgatottság következményét. Újabban azonban, midőn a természettudományok virágzása megerősítette az embereket a tudományosan meg nem magyarázható csodák iránti kételkedésben, a hirtelen megőszülést is hajlandó volt sok tudós valósággal mesének tekinteni, sőt nyilvánosan gúnyolódtak felette mindaddig, míg egymás után több hasonló eset nem történt, még pedig orvosok és megbízható emberek szemeláttára.

A legelső ily tudományosan megfigyelt eset 1866-ban a greifswaldi egyetem kórházában fordult elő, s dr. Landois részletes leírást közölt róla Virchow pathológiai folyóiratában, mely nagy feltűnést keltett. A beteg delirium tremensben szenvedett s ennek hatása alatt rémképeket látott; különösen nagyon félt a fekete kutyáktól, macskáktól és egerektől, melyek képzelete szerint folyvást ágya körül futkostak. Rémlátása három napon át tartott s a negyedik reggelre egészen megőszült nemcsak a haja, hanem a szakállja is. Dr. Landois mikroskopi vizsgálat alá vette a hajszálakat s azt találta, hogy az ily hirtelen megőszült hajnál megmaradt a festőanyag, mely a természetesen megőszülő öregeknél hiányozni szokott, de a festőanyagot számos léghólyag fedte el. A hirtelen megőszülés oka azonban nem derített ki, különösen nem, hogy mi módon jönnek létre a léghólyagok, kívülről tolulnak-e be, vagy

benn szétbomlás következtében állanak-e elő? Az azonban világossá lett, hogy a megőszülést az ideges izgatottság okozta.

Későbbben több észleletet tettek s azt is megállapították, hogy az idegbajokban szenvedőknek legelőször azon hajszálai őszülnek meg, melyek a beteg idegek elterjedése körül vannak. A legtöbb esetben a megőszülés lassú, de néha hirtelen történik; egy esetben 5 óra alatt ment végbe. Mindenkor tapasztalták továbbá, hogy a hirtelen megőszülés után a haj többé sohasem nyeri vissza eredeti színét.

Vannak az újonnan szerzett tapasztalatok között még sokkal csodálatosabb természetűek is. Így Dalldorfban, Berlin mellett, dr. Reinhard az örültek házában egy 13 éves kis idiota leányt gyógyított, a kinek magaviseletében csaknem szabályos időszakokban, többnyire kéthetenként egyszer, roppant izgatottság s majd feltétlen nyugodtság váltakoztak. Mikor izgatott volt a gyermek, folytonosan izgett-mozgott, bögött, fogait csikorgatta, minden elérhetőt megfogott, alig aludt; arcza piros, teste nagyon forró és izzado és általában nyugtalan volt. Viszont csöndes állapotában sokat szundikáló, halványabb s bágyadtabb volt, teste hideg és száraz. Ennél a sajátságos betegnél az izgatottság idején sárgásszürke, a nyugodtság idején aranyvörös volt a haj színe s ez átalakulás 48—60 óra között történt. Mikroskopi vizsgálat bizonyította, hogy a haj színének változását ebben az esetben is léghólyagok gyülemlése okozta. Dr. Räuber egy 24 éves epileptikus betegen azt észlelte, hogy annak sima, gazdag, sötétszőke haja időről-időre meggöndörödött s jó darabig merev, kondor marad, miközben egyes szálai meg is repedtek; ezen idő alatt a beteg nagy, szúró fájdalmakat érzett a fején, pár nap múlva azonban a haja ismét lesimult s eredeti alakját vette föl.

Érdekes, hogy a hajnak a színe is gyakran változik betegség következtében. Alibert orvos látta, hogy egy betegágyas nő szőkéből barnává lett. Egy másik szőke nőnek tifusz következtében kihullott minden haja, s az új haja szénfekete lett. Több tüdőbajosnál is észlelték, hogy szőke hajuk barnává lett. Egy sápkóros leánynál a haj töve őszült meg, a többi része megmaradt, sőt a sápkór meggyógyítása után új haja nőtt, melyekben ősz nem volt s így a leány feje tarka maradt. Kivételképen ez a tarkaság egészséges embereknél is előfordul. Greifswaldban egy 19 éves szolgának a haja egymást felváltó barna és fehér foltokból állott, mely foltok 2—3 milliméter átmérőjű karikák alakjában mutatkoztak. A fehér hajszálak, mivel a léghólyagok kifejlesztették, vastagabbak is voltak, mint a többiek. Hogyan s miért történt ez az átalakulás? azt még ma nem lehet megmagyarázni.

KÉPEINKHEZ.

Királyunk a 11-ik Isonzo-csatában.

A jelen számunkban közölt képeket látván, régi történelmi képek elevenednek fel előttünk, amelyeken fejedelmeket, királyokat látunk harczó hadseregeik körében, táborkarukkal, testőreikkel, leghivebb lovagjaikkal körülvéve, hogy személyes jelenlétükkel fokozzák a kitartást és a bátorságot a csaták véres tűzében esetleg lankadó harcosok között.

Ez az összehasonlítás, a változott körülmények dacára is, minden tekintetben megállja a helyét. Ő Felsége a

szó teljes értelmében, éppen úgy hadvezére és legfőbb parancsnoka az Ő szárazföldi-, tengeri-és légi hadseregének, mint régi királyaink voltak. De az az eltérés sem von le semmit az összehasonlítás értékéből, hogy nem áll csapatai élére és nem vezeti azokat a csaták tűzében, mint a régi fejedelmek tették, mert hiszen az a változás, amit a technika rendkívüli fejlődése és a csatározásoknak nagy területekre való kiterjedése a jelenkor háborúiban előidézett, teljesen kizárja a száz meg száz kilométerekre kiterjedő harcvezetésen a hadvezéri tekintélynek, tehetségnek és lelkesítésnek ama, a rég letűnt korokban oly fényesen bevált jelentőségét és érvényesülését egyrészt, másrészt az életveszedelem is ép úgy minden pillanatban érheti a fejedelmi vezéreket a harcvezetések hátterében, mint érte akkor az első sorokban. Messze-hordó ágyuk és légi támadások ellen sokkal kevesebb védelem használható ma még az első vonaltól való nagyobb távolságban is, mint akkor a csaták kellő közepén, ahol a hadsereg színe, virága és ereje vette körül a vezérlő fejedelmet.

Különben is, amint e háború folyamán elégszer tapasztaltuk és mint az ezuttal közölt képeink is bizonyítják, Ő Felsége sohasem kerülte a veszedelmet. Azon a helyen, honnan a háború folyását figyeli s a hol a fedezékekben megfordul, sőt a szállított sebesültek körében is, éppen olyan veszedelemben forog Ő Felsége, mintha a legelső vonalban volna. De a különféle frontokon való hosszú tartózkodás folytán annyira megszokta már az ilyen veszedelmeket és annyira szigorúan veszi legfőbb haduri és hadvezéri hivatását, hogy csak akkor érzi jól magát, ha mindenennél ott van vitéz katonái között és osztózkodhat azokkal a háború örömeinek, sikereinek és veszedelmeinek is egész teljességében.

Szerkesztői üzenetek.

Kiszombor. A ritka szép jelenség — melyet egyébiránt vett értesülések szerint az ország különböző pontjain észleltek a jelzett időben — egy meteor hullása volt. A meteorok a világűrben lebegő kisebb testek, melyek a föld légkörébe jutva, a surlódás folytán izzóvá válnak és mint hulló csillagok láthatók. A meteorok legnagyobb része a légkörben gőzzé válik, a földre lejutókat meteoritoknak nevezzük (meteorit); ezek súlya 6—700 kg-ot is elérhet; a bennük talált ásványok ugyanazok, mint a melyekben a földi vulkáni eredetű kőzetek bővelkednek. Egy részük tulnyomóan vasból áll s ezek a vason kívül átlag 10 százalék nikkelt és kis mennyiségben egyéb fémeket is tartalmaznak. A meteoritokban sem új elemet, sem szerves életnek nyomát nem sikerült találni. A meteorok az év bizonyos hónapjaiban rajokban jelennek meg (csillaghullás); a legnagyobb rajok április második felében augusztus és november közepén láthatók. Ezek a rajok talán szétszóródott üstökösök maradványai.

25. Előléptetésre a csapatparancsnok beadványa alapján a hadsereg(fő)parancsnokság jogosult.

K. Sz. Jelenleg nem lehetséges.

K. F. népf. szkv. Igen.

1933 Igen. Az engedély kieszakölését a kerületi parancsnokság a honvédelmi ministertől kérje.

1881. 1. Szolgálati ideje 12 évének első felében kérheti. A kérelmet szolgálati uton adja elő s ahhoz csupán az esetleges középiskolai bizonyítványt kell csatolnia. Minden más okmányt a szárnyparancsnokság mellékel. 2. Nem.

Gizike. Jogosult.

F. M. őrm. Sorrendben. Október végéig beküldheti.

1887. Ügye elintézés alatt áll.

K. M. B. Az igényjogosultsághoz 12 évi *tényleges* szolgálati idő szükséges.

K. S. Tp. 424. 1. Mint nős nem vehető vissza. 2. Csupán a *tényleges* csendőrtisztakat illeti meg.

Romosz. Jelenleg nem.

Vitatkozó. 1. Tekintet nélkül az elloptat dolog értékére, büntetnek minősül. 2. Igen, bárhol legyen a hulla. 3. Igen.

R. L. Őrsparancsnoka a szabály értelmében helyesen járt el.

Sz. M. Kérelmével forduljon a m. kir. belügyminiszter urhoz.

HIVATALOS RÉSZ.

SZEMÉLYI ÜGYEK.

Legfelsőbb elhatározások:

Ő császári és apostoli királyi Felsége legkegyelme-
sebben

adományozni méltóztatott:

a 3. oszt. Vaskorona-rendhez

a hadidiszitményt:

a háborúban teljesített kitűnő szolgálatai elismeréseül:

lorántházi és zágorhidai Loránth Dénes csendőrezre-desnek, a m. kir. belügyminiszterium V—b. osztálya vezetőjének;

a 3. oszt. Vaskorona-rendet a hadidiszitménnyel
és a kardokat díjmentesen:

az ellenség előtt tanusított vitéz és eredményteljes magatartása elismeréseül:

Szinte Gábor, a 23. honvéd gyalogezrednél beosztva volt csendőrszázadosnak;

elrendelni méltóztatott, hogy

a legfelsőbb dicsérő elismerés — a kardok egyidejű adományozása mellett — tudtul adassék:

az ellenség előtt tanusított vitéz magatartása és kitűnő szolgálatai elismeréseül:

Reschner Győző, egy hadseregpáncsnokságnál beosztott I. számú csendőrkörületbeli csendőrfőhadnagynak;

adományozni méltóztatott:

az arany érdemkeresztet a vitézségi érem szalagján:

a háború idején teljesített kitűnő szolgálataik elismeréseül:

Békefi Jakab törzsőrmesternek, a belügyminiszterium számvevőségénél, Lukács Mihály törzsőrmesternek az I., Kovács Buna József járásőrmesternek a II., Hayn János és Navratil László járásőrmestereknek a III., Banos György járásőrmesternek az V., Szotyori Lajos járásőrmesternek a VII. számú csendőrkörületben;

különleges alkalmazásban teljesített különösen kötelességű szolgálatai elismeréseül:

Walther Győző járásőrmesternek, a II. sz. csendőrkörületben;

a koronás ezüst érdemkeresztet a vitézségi érem szalagján:

a háború idején teljesített kitűnő szolgálataik elismeréseül:

Daniel Adolf, Vekerdy Benjamin és Horváth György törzsőrmestereknek, a belügyminiszterium számvevőségénél, Prileszky Gyula törzsőrmesternek, a csendőrfelügyelőségénél, Campeán György járásőrmesternek, az I., Jakabos István, Somogyi Antal I., Sipos Antal, Kalló Péter, Szabó István IV., Galambos Márton, Haszler Ernő járásőrmestereknek, Fehér Nándor, Szabó Márton I. törzsőrmestereknek, Madácsy Lajos, Simon József I. törzsőrmestereknek, a II., Keresztes Mihály, Kele József, Rácz Károly, Kristel György, Házy János, Fehér Ignác, Vaszlavik András, Kiss István I., Kupás Márton,

Vajda Gyula, Mayer János, P. Tóth Imre, Vatai Lajos, Polgár György, Unoka Pál, Erdős Mihály, Gyói László, Kiss Sándor I., Winkler Adolf, Dékány Benedek, Wolf Mózes járásőrmestereknek, Kolozsvári István, Matuszka Antal törzsőrmestereknek, Plattmann Ferencz főpatkolómesternek, Thoma Márton, Mészáros Mihály József I. oszt. őrmestereknek, Marton István, Kiss József IV. 2. oszt. őrmestereknek, a III., Lénárd Sándor, Varga Ferencz, Sztreszenyiczky László, László János, Kovács Mihály II., László Antal, Réti József, Hübel Pál, Sohajda Sándor járásőrmestereknek, Szabó János II. törzsőrmesternek, Kovács József I., Maklár Károly I. oszt. őrmesternek, a IV., Cséfalvay Géza, Balázs Pál, Sztár András I., Ravasz Ferencz, Vlád Szilárd, Stadler József, Szabó Gábor, Pál István, Pollák Benedek, Kovács Elek, Csernyicska Ferencz, Balga István, Lamperth Lajos, Hajzer János, Kroszlák Miklós járásőrmestereknek, Sebény Ferencz, Nagy Lajos II., Pilinger József törzsőrmestereknek, Porubcsán Gábor, Szalai Károly I., László Péter, Békési György, Dodonka Ferencz, Vathy József, Lajter Henrik, Szedlák Ferencz I. oszt. őrmestereknek, Zsigó József, Richtárech János 2. oszt. őrmestereknek, az V., Horváth József I., Hildecz János, Mislai István, Vincze János, Dénes István, Fábos Mihály, Katona László, Kapronczai Bálint, Kúmi József, Bognár Ernő I., Gelencsér Pál, Horváth László I., Szőke István, Vida István, Nagy Vendel, Györgydeák József, Vámos József, Nagy Péter járásőrmestereknek, Kausz Győző, Buday Mihály, Molnár Balázs törzsőrmestereknek, Vittyény István ideiglenesen nyugdíjazott törzsőrmesternek, Gábril Dénes, Hajdinák Ferencz, Toldi Ferencz, Galló István I. oszt. őrmesternek, Bükfa József, Kálmán József I., Patak Dániel, Pap Miklós 2. oszt. őrmestereknek, Heiszter István alőrmesternek, a VI., Paál András, Tompa Ferencz, Albert János járásőrmestereknek, Gyurka János, Horváth István II., Demeter Sándor törzsőrmestereknek, Gecse Imre, Szabó Ignác, Billes János, Tőkés Mihály, Gergely Lukács, Sütő János I. oszt. őrmestereknek, Halász István, Bitai Mózes, Szabó Lajos 2. oszt. őrmestereknek, Láng Lajos, Varga János I., Durkó Gábor, Szakonyi Dániel, Eszényi Lajos, Sziklai Arpad, Takó Sándor, Tanics Péter, Kotán Ferencz, Balogh István, Pándi József, Lahó István járásőrmestereknek, Szöllősi Imre törzsőrmesternek, a VIII. számú csendőrkerületben, Dávid Ferencz, Dolák Márton járásőrmestereknek, György Márton törzsőrmesternek, az országos csendőr iskolánál, Haitl Károly törzsőrmesternek, a csendőrségi felszerelési anyagraktárnál;

különleges alkalmazásban teljesített kitűnő szolgálatai elismerésül:

Pudra Mátyás járásőrmesternek, Erdős Lajos, Keller Péter I. oszt. őrmestereknek, Futó István, Dörnyei János 2. oszt. őrmestereknek, a II., Liszkovics Pál 2. oszt. őrmesternek, a IV., Lezsák István 2. oszt. őrmesternek, az V., Krcsmár Gergely 2. oszt. őrmesternek, a VI., Szabó Pál 2. oszt. őrmesternek, a VIII. Kovács János alőrmesternek, a III., Fatticska Antal alőrmesternek, a IV., Mrena János alőrmesternek, a VIII. számú csendőrkerületben;

a háborúban teljesített különösen kötelességű szolgálataik elismerésül:

Csáder Ferencz I. oszt. őrmesternek, a VI. számú csendőrkerületben;

az ellenség előtt teljesített különösen kötelességű szolgálataik elismerésül:

Bertalan Antal 2. oszt. őrmesternek, a IV., Pálmai Ferencz 2. oszt. őrmesternek, az V., Hasur István, Sztaskó Károly alőrmestereknek, Csongrádi Vazul, Jakobovics Sulem, Török Lajos, Szabados Lőrincz alőrmestereknek, a IV., Pujcsék Sándor alőrmesternek, a VI. és Nagy Ferencz alőrmesternek, a VIII. számú csendőrkerületben;

az ezüst érdemkeresztet a vitézségi érem szalagján:

a háború idején teljesített kitűnő szolgálataik elismerésül:

Lovasi Antal I. oszt. őrmesternek, a honvédelmi minisztérium 16. osztályában, Mészáros Károly járásőrmesternek, Tóth István I. törzsőrmesternek, a II., Galamb József járásőrmesternek, Horváth József Sándor II., Iványos István, Kovács György I., Báthori Lajos törzsőrmestereknek, Radics Sándor, Barabás István, Nyikus Mihály, Sebestyén Gábor I. oszt. őrmestereknek, Varga Antal, Petőfi Mihály, Ottó Sándor, Illyés György, Tolnai Dávid, Kiss János II., Balázs György, Szatmáry Ferencz, Szilágyi Miklós, Csaba Ákos 2. oszt. őrmestereknek, a III., Moró Pál alőrmesternek, az V., Gelencsér Mihály, Tokaji János járásőrmestereknek, Szirmai Károly törzsőrmesternek, Szabó József II., Imre József, Fülöp István, Staudt Antal, Kossa Géza, Pap János I., Nagy Sándor III., Balázsovics József I. oszt. őrmestereknek, Ritlop Miklós, Hegedüs György, Tantos János 2. oszt. őrmestereknek, a VI. számú csendőrkerületben;

különleges alkalmazásban teljesített különösen kötelességű szolgálataik elismerésül:

Nagy László vezetőnek, a IV., Leszko Mihály vezetőnek, a VIII., Székes Sándor csendőrnek, a IV., Nagy István II. és Vnuk István csendőröknek, az V. számú csendőrkerületben;

a koronás ezüst érdemkeresztet:

18 ember életének, saját életük kockáztatásával a vízbefulástól történt megmentéseért;

Bedő Ágoston és Márton Lajos alőrmestereknek, az I. számú csendőrkerületben.

Adományoztatott:

a hadrakelt seregnél:

Ő császári és apostoli királyi Felsége által erre felbatalmazott parancsnokság által:

az ellenség előtt tanusított vitéz magatartása elismerésül:

a bronz vitézségi érem:

Piczko Gergely alőrmesternek, az V. számú csendőrkerületben;

a koronás vas érdemkereszt a vitézségi érem szalagján:

a háború idején teljesített kitűnő szolgálataik elismerésül:

Nagy József I. 2. oszt. őrmesternek, a II., Forró Sándor járásőrmesternek, Piriczki Dénes Ferencz, Szentgyörgyi Albert, Gerenda Gyula I. oszt. őrmestereknek, Mudrák László 2. oszt. őrmesternek, a III., Baráth István járásőrmestereknek, Viturka János alőrmesternek, az I., Horváth József II. és Bognár Jakab járásőrmestereknek a VI. számú csendőrkerületnél.

Okiratilag megdicsértettek:

a m. kir. honvédelmi miniszter úr által:

a háború ideje alatt teljesített kitünő és eredményteljes szolgálataikért:

Barta Ferencz, Orbán Elek, Török Imre járásörmesterek, az I., Bitter Ferencz alörmester, a IV., Szigethi József járásörmester és F. Tóth Imre törzsörmester, a VIII. számú csendőrkerületnél;

a magyar szent korona országaihoz tartozó csendőrség felügyelője által:

a háború ideje alatt teljesített kitünő és eredményteljes szolgálataikért:

Pál Domokos 1. oszt. örmester, a III., Énekes József, Maticsák Sándor és Csáthy Lajos 2. oszt. örmesterek, a IV. számú csendőrkerületben;

a közbiztonsági szolgálatban teljesített kiváló tevékenységükért:

Bertalan Sándor, Antal Károly, Puskás Sámuel, komáromi Lőrinc, Szabó Mihály, Kibádi Sándor járásörmesterek, Bakó Károly, Csörgő Balázs 1. oszt. örmesterek, Bodó Ferencz, Iszlai Lajos Elekes József 2. oszt. örmesterek és Orbán János alörmester; továbbá

hivatásszerű kötelmeiknek buzgó és lelkiismeretes teljesítéséért:

Waller Károly, Lakatos István törzsörmesterek, Csörgő Imre, Mester János 1. oszt. örmesterek és Csiszér Menyhért 2. o. örmester, mindnyájan az 1. sz. csendőrkerületben;

egy hosszabb időn át garázdálkodott bünszövetkezet tagjainak leleplezéseért:

Buncsi József, Székely Sándor és Pölöskei József 2. oszt. örmesterek; továbbá

több község területén, 21 rendbeli betöréses lopást elkövetett bünszövetkezet tagjainak és orgazdáinak kinyomozásáért:

Dancs István 2. oszt. örmester, mindnyájan a VI. számú csendőrkerületben;

a III. számú csendőrkerületi parancsnokság által:

Galam József járásörmester, Binszki István és Varga Antal 2. oszt. örmesterek Csillik János volt lajosmizsei lakos sérelmére 1915. évi december hó 12-én elkövetett rablógylósság tetteinek hosszas, fárasztó és nagy körültekintéssel vezetett nyomozás során történt kiderítéseért és a tetteseknek az igazságszolgáltatás kezébe való juttatásáért.

Gyapjas István 2. örmester hosszas csendőrségi szolgálati ideje alatt a közbiztonsági szolgálatban mindenkor tanusított fáradhatatlan szorgalmáért, igen eredményes tevékenységéért, alárendeltjeinek célirányos vezetéseért és oktatásáért, nemkülönben örsének mintaszerű rendben tartásáért;

Kulcsár István 2. o. örmester hosszas csendőrségi szolgálati ideje alatt úgy a közbiztonsági, mint irodai szolgálatban mindenkor kifejtett fáradhatatlan buzgalmaért, igen eredményes és lelkiismeretes tevékenységéért és példás magatartásáért;

Orbán István 1. o. örmester, a kerepesi örskörletben és annak környékén 6313 korona kárértékben elkövetett 33 rendbeli lopás tetteinek hosszas, fárasztó és nagy körültekintéssel vezetett nyomozás során történt kiderítéseért és a tetteseknek az igazságszolgáltatás kezébe való juttatásáért;

Lukács József 1. 2. o. örmester, a Rákosszabab és Rákosliget községekben az utóbbi években elkövetett számos lopás tetteinek hosszas és igen fárasztó, észszerű és nagy lelkiismeretességgel keresztül vezetett nyomozások során történt kiderítéseért a bűnjelek nagyrésznének biztosítása, a tetteseknek pedig az igazságszolgáltatás kezébe való juttatásáért.

a IV. számú csendőrkerületi parancsnokság által:

Juga Elek eperjesi szárnybeli csendőr, az 1917. évi május hó 23-án Sárossscentimre községben kiűtött tűzvész alkalmával, a tűz tovább terjedésének megakadályozása, valamint a vagyonmentés körül tanusított igen buzgó és eredményes működéséért;

Braun Miksa nfelkelő szakaszvezető és Rosenberg Manó címzetes szakaszvezető, mindkettő a sátorlajuhelyi szárnynál beosztva-nehez határszéli járásban az orosz és saját hadseregünk által hátrahagyott igen nagymennyiségű hadianyag összegyűjtése, beszolgáltatása, leldijak kifizetése az azt elrejtők azzal üzérékedése és hadi csalók, továbbá liszt csempészek kinyomozása és járőrvezetőjük támogatása körül kifejtett buzgó és eredményes teljesítéséért;

a m. kir. VII. sz. csendőrkerületi parancsnokság által:

Serény János és Székely József 1. oszt. örmester, valamint a VIII. számú csendőrkerulettől a marosvásárhelyi szárnyirodába vezényelt Vesza József 2. oszt. örmester, a háboruban teljesített irodai szolgálatuk körül szerzett kiváló érdemeikért;

Négyesi Gyula 1. oszt. örmester, Keller József, Vas Áron, Papp Márton, Biró István, Korján Özséb, Kele István, Besenyi Gáspár, Kupán György, és Káder Ferencz 2. oszt. örmesterek, a háboruban teljesített közbiztonsági szolgálatuk körül szerzett kiváló érdemeikért;

Bándli József, a VIII. számú csendőrkerulettől a nagy-szebeni szárnyirodába vezényelt 2. oszt. örmester, a háboruban teljesített irodai szolgálata körül szerzett kiváló érdemeiért;

Biró Dénes 2. oszt. örmester és Bodó Ádám alörmester egy vizáradás alkalmával teljesített személy- és vagyonbiztonsági szolgálatuk körül szerzett kiváló érdemeikért;

Magyar Köztisztviselők és Állami Alkalmazottak Takarékpénztára

Köztisztviselői kölcsönök törlesztésre.

Előlegek értékpapirokra.

Családi házak és telepek létesítése.

részvénytársaság

Budapest, VII., Rákóczi-ut 76. sz.

— Telefon 153—44. szám. —

Alaptőke 2.000,000 korona.

Kölcsönök lakbérletiltás ellenében.

Külföldi pénznemek vétele és eladása.

Sorsjegyeknek részletre és készpénzért való eladása.

Elfogadunk betéteket takarékpénztári könyvecskére. 1. Oly takarékbetétek után, melyeket hat hónapi felmondási idő lekötése mellett helyeznek el intézetünkönél, 6% (hat) betéti kamatot fizetünk. (A tőkekamatadó levonásával.) 2. Oly takarékbetét után, melynél a betevő az 1. pontban jelzett felmondási időt ki nem kóti, 5½% (öt és fél) betéti kamatot fizetünk. (A tőkekamatadó levonásával.)

Előleget nyújtunk értékpapirokra, sorsjegyekre, vidéki intézetek részvényeire. Személyi kölcsönöket folyósítunk kezesség mellett vagy jelzálogos biztosíték ellenében, jutányos kamattétel mellett. Utalványok, intézvénnyek és cheques beszedését elvállaljuk igen mérsékelt költségek felszámításával. Veszünk és eladunk értékpapirokat, idegen pénzeket.

Sefel György VIII. számú csendőrkerülettől a dévai szárnyhoz vezényelt 2. oszt. őrmester és Ács Ferencz alőrmester az elmúlt évben a közbiztonsági szolgálat terén kifejtett eredményes működésükért ;

Mihály Elek járásőrmester, Hadnagy Ádám és Binder Mihály alőrmesterek, a háboruban egy népfelkelő által elkövetett szökési és hűtlenségi büntettnék kinyomozása és az illetőnek elfogása körül kifejtett tevékenységükért ;

Thalmeyer Henrik, népfelkelő őrmester és Antal József népfelkelő, a háboruban teljesített kitűnő szolgálataikért.

Nyilvánosan megdicsértettek :

a m. kir. III. számú csendőrkerületbeli parancsnokság által :

Molnár László alőrmester, a Csillik János volt lajossal lakos sérelmére 1915. évi december hó 12-én elkövetett rablógylókosságnak te teseinek hosszas, fárasztó és nagy körültekintéssel vezetett nyomozás során történt kiderítése körül a nyomozást vezető járásparancsnokának hathatós és eredményes támogatásáért ;

Mészáros József népfelkelő a kerepesi örskörletben és annak környékén 6313 korona kárértékben elkövetett 33 rendbeli lopás tetteinek kinyomozása alkalmával őrsparancsnokának hathatós és eredményes támogatásáért ;

Asztalos István alőrmester, továbbá Zsarkó Mihály népfelkelő tizedes a Rákoscsaba és Rákosliget községekben az utóbbi években elkövetett számos lopás te teseinek kiderítése alkalmával a nyomozást vezető őrsparancsnoknak hathatós és eredményes támogatásáért ;

a IV. számú csendőrkerületi parancsnokság által :

Schiff Sándor népfelkelő sz. tizedes, az 1917. évi május hó 23-án Sárosszentimre községben kiütött tűzvésznel, a tűz tovább terjedésének megakadályozása, valamint a vagyonmentés körül tanúsított igen buzgó és fáradságos közreműködéséért ;

Takács Gyula népfelkelő tizedes nehéz határszéli járásban az orosz és saját hadseregünk által hátrahagyott igen nagymennyiségű hadianyag összegyűjtése, leldijak kifizetése az azt elrejtők azzal üzérkedése és hadicsalók, továbbá lisztcsempészek kinyomozása és járőrvezetőjének támogatása körül kifejtett buzgó és eredményes tevékenységéért ;

Erdős Menyhért alőrmester, a cs. és kir. 32. gyaloghadosztály-parancsnokság 1917. évi május hó 31-én kelt 148. számú hadosztályparancsnoksági parancsával, Jezierzanka-ban az ellenséges betörés alkalmával támadt tűznél, az oltási munkálatok körül tanúsított szorgalmas, erélyes és körültekintő eljárásáért ;

a VII. számú csendőrkerületi parancsnokság által :

Sipter Ernő a VIII. számú csendőrkerülettől a dévai szárnyhoz vezényelt csendőr, az elmúlt évben a közbiztonsági szolgálat terén kifejtett eredményes tevékenységéért.

Előléptetett :

2. oszt. őrmesterré :

1917. évi szeptember hó 1-vel :

Wolf József, V. számú csendőrkerületbeli alőrmester ;
vezetővé :

1917. évi augusztus hó 1-ével :

Dávid Ferencz, Makkfalvai András, Ábrahám István, Virág József, Hedesin László és Miku György, I. számú csendőrkerületbeli csendőrök ;

1917. évi augusztus hó 16-ával :

Blénesy Károly, Veres Sándor. Koós Ferencz, Aczél György, Vajda Károly, Pálfi György, Kotisel Vazul, Pap János, IV., Veres Ferencz, Tordai Ágoston és Imre András, VII. számú csendőrkerületbeli csendőrök.

1917. évi szeptember hó 7-ével :

Angyal János Pál, Pivarc Antal, Oláh Károly és Pente István, VII. számú csendőrkerületbeli csendőrök.

Névváltoztatás.

Gecze Simon I. számú csendőrkerületbeli alőrmester, családi nevét, belügyminiszteri engedély alapján «Gé-
czi»-re változtatta.

SZÁNTÓ JÓZSEF



19 éve szállit kerékpárt, beszélő-
gépet, varrógépet, gummikát és
felszereléseket az egész ország
csendőrségének. Elismerő leve-
leim ezerszámba vannak. — Pontos cím :

SZEGED, VÁROSI BÉRPALOTA.



A világ legjobb harmonikái

Orgonahang, 2 váltóval 7 K, finom 9 K. Csodásan erős hang, 3 igaz váltóval 15 K. Egész zenekari hang 4 igaz váltóval 20 K. Erős acél hangok 18, 20, 25, 40 K. Finom kétsoros harmonikák, háromsorosak, gramatikus hangok is készülnek.

Gramofon



Csodásan erős, tiszta hangú beszélőgép 40 K, nagy «Union» szerkezettel 50 K. — Legszebb hanglemezek az összes dalok, zenék, operák, tréfás előadások stb. 80 fill.-tól 4 K-ig. Javítási műterem.

Árjegyzéket az összes hangszerekről ingyen küld

MOGYORÓSSY GYULA

királyi szabadalmazott hangszergyár

Budapest, VIII., Rákóczi-út 71. szám.

VÁRNAY L. SZEGED

csendőrségi nyomtatványok és felszerelési cikkek teljes raktára.

Felszerelési szükségletét igyekezzék mindenki sürgősen beszerezni, mert az áruk folyton drágulnak.

♦♦♦♦♦♦♦♦ Nagy készleteink folytán nálunk előnyösen vásárolhat. ♦♦♦♦♦♦♦♦